

at tage hele Sagen under Overveielse og berunder det Punkt, om der er nogen Grund til at foretage nogen Forandring i Affsoningsmaaden. Derved kunde det da tages under Overveielse, om man ikke kunde gaae ind paa noget Tilgørende, som er etableret i Norge ved de 2 Love af 1ste August 1821 og 13de September 1851, hvorefter den Vedkommende henfattes til Tvangsarbejde, enten i et Tvangsarbejdshuus eller hos vedkommende Lehnsmænd, som det hedder, eller hos Private mod at oppebære en vis Dagløn, hvoraf da $\frac{1}{2}$ indeholdes til Udbetaling af Alimentsbidraget, og saaledes at han vedbliver med dette Arbejde, indtil Alimentsbidraget er afsluttet. Jeg vil ikke sige, at det er sikkert, at vi her vil gaae ind paa noget Saadant, men Sligt kunde dog tages under Overveielse. I alt Fald forekommer der mig ikke at være nogen Nødvendighed for nu at foretage Forandringer i Reglerne for Affsoningen af Alimentsbidrag. Jeg skal ogsaa bemærke, at man ikke fra første Færd synes at have tænkt sig dette, idet Udkastet overskrives: „Udkast til Lov om Affsoningen af Bøder udenfor criminelle Sager,“ og Titelen saaledes ikke engang omfatter Alimentsbidrag. Vi have derfor ikke været i den Nødvendighed at stille noget Ændringsforslag til Lovudkastets Titel, hvorimod det selvfølgelig, hvis Forslaget om, at § 4 skal udgaae, vedtages, vil være nødvendigt at foretage en Forandring i § 5. Det er den Ændring, som vi have foreslaaet under Nr. 6. Jeg skal derefter tillade mig at motivere det Ændringsforslag, jeg alene har stillet under Nr. 4 til § 3. Det gaaer ud paa deels at afhjælpe en Uthdelighed i Slutningen af § 3, og deels at sætte en Grændse for den Tid, i hvilken Affsoning kan finde Sted. Udkastets § 3 gaaer nemlig ud paa, at Affsoningen af Tvangsbøder skal gaae for sig saaledes, at der første Gang anvendes een Maanedes simpelt Fængsel, og at der derefter skal hengaae 4 Uger inden Affsoningen paant kan finde Sted, hvorpaa da det hele paaløbne Bødebøbeløb kan fordres affonet. Det er for det Første her ikke klart, om ved Ordene „hele det paaløbne Bødebøbeløb“ skal forstås det hele Bødeløb, der er paaløbet, efterat den sidste Affsoning er forbi, eller

om de ogsaa omfatte Bøder, der ere paaløbne før Affsoningen fandt Sted, og maastee under den tidligere Affsoning, men det fremgik af de Ættringer, der under første Behandling fremkom fra det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Klein), og, saavidt jeg erindrer, ogsaa fra den høitærede Justitsminister, at derved skulde forstås det Bødebøbeløb, der er paaløbet, efterat den forrige Affsoning var forbi. Jeg har derfor tilladt mig at foreslaae en tydeligere Affattelse af Paragraphen. Men der er et andet og vigtigere Punkt. Det er ikke klart efter § 3, om Affsoningen, naar den har fundet Sted anden Gang, er færdig, eller om der skal skee nyere Affsoning. Man maa nemlig erindre, hvilket Tilfælde der er Tale om. Her er Tale om, at der paalægges Noget under en daglig eller ugentlig Mulct at opfylde en Pligt ligeover for det Offentlige, og efter Dommens Indhold vil Mulcten vedblive at løbe, indtil han har seretaget, hvad der er ham paalagt. Det kan nu, troer jeg, sikkert ikke have været Meningen, at det Hele skulde være forbi med den anden Affsoning, saameget mindre, som der derved vilde fremkomme en stor Vilkaarlighed, idet det overlades til Admistrationen at gjøre den anden Affsoning saa lang eller kort, som den vil. Meningen maa være den, at ligesom Mulcten fremdeles vedbliver at paaløbe, saaledes kan Affsoning fremdeles finde Sted; men saa indtræder den Vanstuelighed eller Beshynderlighed, at Vedkommende paa denne Maade kunde blive holdt i Fængsel hele sit Liv igjennem, paa Grund af en, maastee mindre væsentlig eller betydelig Pligt ligeoverfor det Offentlige, der er paalagt under en daglig Mulct. Dette forekommer mig at være en Urimelighed, og jeg har derfor stillet et Forslag om at begrændse Tiden til i det Høieste eet Aar, saaledes, at der ikke anvendes Straf af simpelt Fængsel ud over den Tid. Grunden, hvorfor jeg har valgt denne Frist, er deels den, at den forekommer mig at være en passende Termin, og deels fordi den har en Antecedens, om man saa vil, i det Udkast, som i sin Tid blev foreslaet for Stenderne, og som udkom som Forordning af 6te April 1842, og som handler om et beslægtet Forhold, nemlig om Affsoning